

[Bjørn Elmquist]

internationale forpligtelser, vi har i henhold til en række traktater i FN, i EF og i Europarådet, så udlændinge, der bor fast i landet, får, hvad man kalder en retsprocessuel garanti for, at deres ansøgninger og deres forhold får en grundig behandling.

Hovedsigtet med disse ændringsforslag er at udbygge eller uddybe de principper, som vi understregede ved førstebehandlingen om, at udlændinge, der bor fast i landet, skal have en større retssikkerhed, skal have en større ligestilling i forhold til danske statsborgere, end de har haft hidtil. Vi mener, at disse ændringsforslag, som jeg her har omtalt, helt klart trækker i den retning.

Jeg skal så, som jeg nævnte i starten, gøre et par bemærkninger om spørgsmålet om ressort, spørgsmålet om, hvad for et ministerium der skal beskæftige sig med disse ting. Der er to ændringsforslag, som man har kunnet høre for et øjeblik siden, et fra socialdemokratiet og et andet fra de radikale. Ingen af disse ændringsforslag mener vi i min gruppe kan være særlig anvendeligt i praksis.

For det første vil jeg gøre den principielle bemærkning, at vi ikke mener, man behøver at være så hudløs, som nogle giver udtryk for at være, når man har sager, der skal behandles af politiet, eller hvis man har en pligt til at rette henvendelse til politiet. Vi mener også, at danske statsborgere i en lang række tilfælde, som intet direkte har at gøre med efterforskning eller politimæssige efterforskninger, med kriminalitet, med forbrydelser, meget ofte har en række berøringer med politiet. Det mener vi også er udmærket, både for borgerne i almindelighed og for politiet i særdeleshed. Det ville dog være frygteligt, om politiet som eneste opgave havde at skulle være en slags gaderenser eller skraldespand for samfundet og kun skulle sættes ind, når det er noget med at svinge knipler og sætte folk i fængsel. Lad os straks slå en pæl igennem den myte, at man, fordi man som udlænding skal have at gøre med det danske politi, er stemplet som forbryder. Sådan er det ikke i Danmark. Det er muligt, at det er det andre steder i verden, men nu taler vi om danske forhold, og har man lyst til at bo i det danske samfund, må man også være parat til at påtage sig den pligt, der ligger i at henvende sig til politiet, som vi har et helt afslappet og demokratisk forhold til her.

Derudover mener vi, at det egentlige tyngdepunkt i behandlingen af sagerne ligger hos politiet i den første relativt lange tid, man som udlænding er kommet ind i det danske samfund, eller som dansker i et udenlandsk samfund et eller andet sted i verden. Der er en lang række ting, der skal klares, hvis vi som danskere gerne vil rejse til udlandet. Vi må henvende os til politiet for at få pas. Jeg har selv boet 7 år i udlandet, og jeg ved godt, at man især havde at gøre med politiet. Jeg følte ikke, at jeg af den grund blev stemplet som kriminelt, fordi jeg skulle have med det belgiske politi at gøre. Derfor mener vi, at rent praktisk er det også meget forklarligt og ræsonnabelt, at det skal være justitsministeriet og tilsynet med udlændinge, som er ressort, som er ansvarlig forvaltningsmyndighed på disse områder.

Det er muligt, at vi skal ind i en diskussion om det. Regeringen har også haft visse overvejelser, også offentligt fremsat, og der har været visse forhandlinger med andre partier om, hvad man kunne enes om som grænse. Hvis vi skal det, mener min folketingsgruppe, at det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard stillede om et år, ikke opfylder dette krav. Vi må op på et andet åremål end det ene år. At der skulle være mulighed for, at vi her kunne blive enige, tror og håber jeg da på. Vi har mulighed for at vende tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Der er en ting, man kan undre sig over at man slet ikke i sin tid har bedt fremmedlovudvalget, som har udgivet en betænkning her i vinter, om at se på, nemlig hvilken myndighed der skulle tage sig af disse sager. Her er jeg i vidt omfang på linje med hr. Bernhard Baunsgaards overraskelse over, at socialdemokratiet nu lige pludselig er helt 100 pct. sikker på, at disse sager skal ligge i indenrigsministeriet. Det var, så vidt jeg erindrer, en socialdemokratisk minister, som udførte dette udvalgs kommissorium, og han bad ikke udvalget om at overveje, om det var bedre at flytte disse sager. I udvalgets arbejdstid har man også haft mulighed for ved skiftende socialdemokratiske justitsministre at bede udvalget om at overveje dette spørgsmål, men det er ikke sket. Det er først nu i den allersidste fase, hvor socialdemokratiet har været i opposition, at vi i folketinget har hørt, at nu var der idé i at flytte det. Det